

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **Ing. R. M.**, bytem P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 22.3.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2013 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.11.2012 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2013 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.11.2012 č.j. X*, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 24.10.2012 není invalidní, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%.

Žalobkyně v žalobě ze dne 22.3.2013 doplněné k výzvě soudu mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 15.1.2013, neboť dle ní její zdravotní stav byl

chybně posouzen, protože jí neumožňuje zapojit se do pracovního procesu, když navíc byla v roce 2012 hospitalizovaná a nyní od 27.2.2013 probíhá další hospitalizace; závěrem žádala o opětovné posouzení zdravotního stavu a přiznání I. nebo II. stupně invalidity. (*K doplnění žaloby byla připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí.*)

V rozhodnutí ze dne 15.1.2013 o zamítnutí námitek žalobkyně žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 9.1.2013 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje psychické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti; rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V. (Duševní poruchy a poruchy chování), položce 4b (Afektivní poruchy -poruchy nálady), přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhlášky**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-20 % a tomuto zařazení odpovídá rekurentní depresivní porucha s úzkostnou složkou, toho času kompenzovaná, proto s ohledem na aktuální klinický nález, byla zvolena horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 20%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 24.10.2012 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň v námitkovém řízení dne 9.1.2013 vyplývá, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% a ta ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 16.5.2013 k důkazu navrhla posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 15.1.2013 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 24.1.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 17.7.2013 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%,

nedosahoval však více než 49%; *datum vzniku invalidity komise stanovila 24.10.2012*. Dle komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bipolární afektivní porucha – středně těžká porucha s anxiózní složkou, proto PK MPSV konstatovala na rozdíl od posudkového hodnocení OSSZ Plzeň-město a námitkového řízení, že se u žalobkyně jedná o středně těžké zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky na horní hranici rozmezí 30-45%, tj. 45%, v níž byla zohledněna i ostatní zdravotní postižení. Komise uvedla, že hodnotí zdravotní postižení u žalobkyně jako středně těžké z důvodu, že jsou doloženy opakované hospitalizace pro zhoršení zdravotního stavu, při změně léčby došlo k přesmyku do středně těžké manické epizody, je doložena značně snížená úroveň sociálního fungování pro sociální staženost a úzkost v sociálních situacích a k větší pracovní zátěži, pomalejší psychomotorické tempo, snížení výkonnosti v oblasti kognitivních funkcí s narušením exekutivních funkcí, zejména rozhodování a iniciace vlastní činnosti na bázi mírné organické změny CNS. Rovněž bylo uvedeno, že nelze prokázat z doložených lékařských nálezů u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 citované vyhlášky, ani není důvod pro použití § 4 odst. 1 téže vyhlášky. Žalobkyně není schopna psychicky náročné práce a práce v nočních směnách; je schopna psychicky nenáročné práce a práce v denních směnách. Datum vzniku invalidity komise stanovila propouštěcí zprávou z hospitalizace z psychiatrické kliniky FN Plzeň dnem 24.10.2012. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31

odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení *bez jednání rozsudkem* pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 15.1.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 17.7.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 24.10.2012*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2013 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.11.2012 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení** (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) **spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně**, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, i když zdravotní stav žalobkyně posuzovali posudkoví lékaři OSSZ a ČSSZ, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV **zdravotní stav žalobkyně od 24.10.2012 a tedy i k 15.1.2013 odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 45%**.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 24.10.2012, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, jímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 36/2013 ze dne 24.7.2013, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobkyně již v řízení po podání žádosti o invalidní důchod či v řízení o námitkách. (*Nárok na výplatu invalidního důchodu je podmíněn i získáním potřebné doby pojištění.*)

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 24. července 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně